

наха отъ сѣтрината да са кланатъ и молатъ около жертовника и кикали: послѣшай ни каале, послѣшай!

Но той ги непослѣша.

Нощта са вече приближавала, тогава рече Илїа на израда. хайде илате прочее сега къ мене. Зе 12. камака, които знаменваха 12. израилски племена, и едни отъ сверженїя олтаръ божїй. и изкопа около него окопъ. На тѣря дърка на огнището, разсѣчи кола и го на тѣря по дърката, тогава дади та донесоха 4. ведрици вода, зе чїи пола жертвата, дървата и олтаръ, тѣи направи до три пѣти, до като не потъна олтаръ въ вода: и презъ окопа са прела. Тогава пристъпъ Илїа камто олтаръ. и фана да са моли богъ тѣи: господи боже Израилевъ, Исаковъ и Иаковлевъ, послѣшай мене! и покажи днесъ съ огонь, да си ты богъ израилевъ, и азъ твой слѣга? О чѣдо голѣмо! какъ слѣша богъ свонте угодници и праведници. Не мина време, само колко едно мигновенїе на окоото, и падна сгнь отъ небото, запали са олтаръ отъ сичките страни, изгорѣха най послѣ и каманите, и сичката вода са исоши.

Народа като виде тока чѣдо, падна съ лицето си на землата, и псвика: Илїева богъ е правъ, и всемогѣщъ, господъ на небото и на землата.

Илїа рече на царъ, бърже да са преготви за да си отиди въ дома, защото ще бѣди тосъ часъ много силенъ дъждь. Послѣ отиди на върхъ гора, падна на колѣна, и са помоли на бога. Показа са единъ малкъ облачиць отъ морето, подигна са много силенъ вѣтъръ, и тосъ часъ сичкото небо почерна, и фана да иди дъждь, за когото са въздышали израилтенете много време.

Стиди Ахавъ въ дома си и обади на жената си Езавела, сичкото каквото направи Илїа: и какъ порази тѣхнитѣ лъжлики пророци. и проведи Езавела вѣстъ на Илїа, чи ще го убїи на утрешнѣмъ день, сплашиса Илїа и побѣгна. Отиди чи намери Елисеа, на когото фзри своата горна дрѣха. И Елисеа тръгна съ него и оци челоуѣцы взрѣха съ тѣхъ, и отидоха до Юрдана (вода), гдѣто като стигнаха, фзри Илїа своата дрѣха на водата, и са раздѣли водата и минаха по сѣхо. И като взрѣха съ Елисеа, его на скоро са аки една кола огненна съ огненни конк, впрегната междѣ тѣхъ, раздѣли ги и зе илїа и го занеси на небото. Елисеа го гледаше до негдѣ и са избѣи вече отъ очите мѣ.

Христїане! видители колко бѣды, гоненїе, гладъ, мразъ и дрѣги много непокелни работи трѣблѣз сватый пророкъ илїа, когото е взелъ богъ на небото безъ да умре, и го всѣлилъ тамо въ неизказанга хубавина и добрина божїа, гдѣто нѣма не края, не конца. Ами защо го е взелъ тѣи? защото трѣблѣз за христовото име сѣкакви бѣди и гоненїа, и са трѣблѣз да изпълни волата господна, трѣблѣз